

Publicerad 4 dec 2008 09:43

Sonanza på Nybrokajen 11, Stockholm

Den äldre kammarmusiken kan fortfarande dekanteras på välkänt vis. Men den nya behöver fräschare design.

ETT GOTT FÖRSÖK ägde rum i tisdags på Nybrokajen 11, då kammarensemblen Sonanza firade 25-årsjubileum. Om man bortser från det lite ansträngda curatorgreppet att ge det hela en engelsk titel, "Unheard of - Again", och det lite kyrkoaktigt högstämda som uppstod då tystnaderna mellan styckena inte fick fyllas med applåder så var det ändå skönt att slippa känslan av diplomuppvisning för de närmast berörda.

En snygg men inte påträngande livevideo - bland annat signerad Pär Frid, som också stod för kvällens kanske mest spännande akustiska upplevelse med ett nytt verk - ackompanjerade styckena följsamt, med utnyttjande av ramspeglarna i scenens övre fond. Och hela kvällens konsert fanns att tillgå på cd.

Det tunnade förstås ut beteckningen "uruppförande" på fyra av styckena, men också den konventionen kan behöva omprövas. Henrik Strindbergs nya "Tidslinje" är exempelvis en tydlig satellit till det härom året uruppförda orkesterverket "Neptuni åkrar" och inte sämre för det. Och ett enstaka framförande i det förflutna gör ju inte nyhets känslan mindre när det gäller exempelvis Karin Rehnqvists "Tentative" för traditionell pianotrio eller Victoria Borisova-Ollas "Behind the shadows" för icke-traditionell stråktrio med slagverk.

OVANLIGT I sammanhanget var också att få höra en världsstjärna som Anna Larsson ta sig an nyskrivna verk som Djuro Zivkovic's "Kyrkogården vid havet" och Benjamin Staerns "Nattens djupa violoncell", vilket gav i synnerhet det förra en extra dimension.

Och ovanligt var det framför allt med en stor och åldersblandad publik.

Thomas Anderberg, musik@dn.se

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.